

§ 1. Robotnikom zatrudnionym w elektrowni Adamów na stanowiskach przenośnikowych odpopielania przysługuje w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. płatny urlop dodatkowy w wymiarze 6 dni roboczych w każdym roku kalendarzowym.

§ 2. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego nabywa pracownik po przepracowaniu jednego roku na stanowisku określonym w § 1.

§ 3. 1. Urlopu dodatkowego udziela się w zależności od wskazań lekarskich łącznie z urlopem wypoczynkowym lub oddzielnie.

2. Urlop dodatkowy nie może być dzielony na części.

3. Przesunięcie terminu urlopu dodatkowego jest do-

puszczalne tylko w wypadku, gdy pracownik nie może wykorzystać tego urlopu z przyczyn określonych w art. 12 i 13 ustawy z dnia 29 kwietnia 1969 r. o pracowniczych urlopach wypoczynkowych (Dz. U. Nr 12, poz. 85).

§ 4. Minister Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Centralną Radą Związków Zawodowych ograniczy lub znieśie uprawnienia do urlopów dodatkowych przed upływem terminu, o którym mowa w § 1, jeżeli przed tym terminem zastosowane zostaną takie urządzenia ochronne lub takie zmiany techniczne, które usuną szkodliwe dla zdrowia warunki pracy.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

40

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1971 r.

w sprawie zasad podwyższania emerytur pracownikom, którzy przepracowali w Polsce Ludowej ponad 10 lat.

Na podstawie art. 118 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom, którzy przepracowali w Polsce Ludowej ponad 10 lat, pobierającym w dniu wejścia w życie rozporządzenia emeryturę przyznaną bez wzrostu z tytułu ponad 20-letniego okresu zatrudnienia w Polsce Ludowej, podwyższa się emeryturę:

- 1) o 5% kwoty emerytury ustalonej w myśl art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) albo
- 2) o 50 zł, jeżeli emerytura ustalona została w kwocie najniższej.

2. Przyjmuje się, że pracownik, któremu przyznano prawo do emerytury (renty starczej) od daty przypadającej po dniu 31 grudnia 1954 r., przepracował w Polsce Ludowej ponad 10 lat.

§ 2. 1. Pracownikom, pobierającym w dniu wejścia w życie rozporządzenia emeryturę przyznaną z wzrostem z tytułu ponad 20-letniego okresu zatrudnienia w Polsce Ludowej w kwocie niższej niż kwota podwyżki określona w § 1 ust. 1, przysługuje wyrównanie do tej kwoty.

2. Wyrównanie, o którym mowa w ust. 1, nie może wynosić mniej niż 30 zł.

§ 3. 1. Emerytury wypłacane w dniu wejścia w życie rozporządzenia podlegają podwyższeniu z urzędu począwszy od dnia 1 stycznia 1971 r.

2. Emerytury, do których prawo było zawieszane w dniu wejścia w życie rozporządzenia, podlegają podwyższeniu z urzędu od dnia przywrócenia tego prawa.

§ 4. Przepisy § 1 i 2 ust. 1 stosuje się odpowiednio również do emerytur, które przyznawane będą po dniu wejścia w życie rozporządzenia, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 1975 r.

- § 5. Rozporządzenie stosuje się odpowiednio również do:
- 1) emerytur górniczych — określonych w ustawie z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19),
 - 2) emerytur kolejowych — określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

41

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I ŻEGLUGI

z dnia 13 lutego 1971 r.

w sprawie ulg przysługujących żołnierzom i członkom ich rodzin przy przejazdach państwowymi środkami komunikacji.

Na podstawie art. 58 pkt 2 i art. 114 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) oraz art. 44 ust. 1 pkt 2 i art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134) zarządza się, co następuje:

§ 1. Żołnierzom w czynnej służbie wojskowej przysługują przy korzystaniu z państwowych środków komunikacji ulgi:

- 1) w wysokości 50% przy przejazdach jednorazowych państwowymi kolejami normalnotorowymi i wąskotorowymi